

Nr 7.

Ankom till riksdagens kansli den 9 mars 1920 kl. 4 e. m.

*Andra kammarens andra tillfälliga utskotts utlåtande nr 7 om
skrivelse till Kungl. Maj:t angående införande av en byggnadsstadga för rikets landsbygd.*

Motionen.

I en inom andra kammaren väckt och till dess andra tillfälliga utskott hänvisad motion, nr 207, hava herrar *Osberg* och *Olsson* i Kollunge-röd hemställt, att riksdagen ville i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla om utredning i det i motionen angivna syftet och därefter för riksdagen framlägga det förslag, vartill utredningen kan föranleda.

Med avseende på motiveringen tillåter sig utskottet hänvisa till motionen.

Utskottet.

Den fråga, som i förevarande motion avhandlas, är utan tvivel förtjänt av allmänna uppmärksamhet, än vad som hittills kommit den till del. Såsom motionärerna framhållit, lämnar byggnadsväsendet på landsbygden, trots att en betydande utveckling till det bättre i detta avseende under senare tid kunnat förmärkas, alltjämt mycket övrigt att önska. Förhållandena torde visserligen ställa sig väsentligen olika i olika delar av landet, men erfarenheten visar, att den praktiska ändamålsenlighetens krav, både beträffande uppförandet av bostäder och ekonomibyggnader, mångestades betänkligt försummas.

Utskottet kan därför instämma i motionens allmänna syfte, att ett verksamt arbete bör upptagas för undanröjande av här ifrågavarande bristfälligheter. Huruvida den av motionärerna i detta avseende föreslagna åtgärden — en på lagstiftningsväg åstadkommen byggnadsstadga för rikets landsbygd såsom rättesnöre för kommunala byggnadsnämnder, vilka det skulle åligga att tillhandagå allmänheten med av landstingen bekostade normalritningar samt att giva råd och upplysningar — är den för ändamålet lämpligaste, måste dock enligt utskottets mening anses vara starka tvivel underkastat. Det förefaller, som om härigenom en både alltför kostsam och vidlyftig apparat skulle igångsättas, utan att full säkerhet finnes för, att på denna väg de mest praktiska resultaten stode att vinna. Andra utvägar finnas, som motionärerna ej synas tillräckligt beaktat, men som torde vara framkomliga, när det gäller främjande av den sak de förfakta.

Utskottet får erinra därom, att den angelägenhet, som i motionen närmast åsyftas, nämligen förbättrandet av byggnadsförhållandena på den rena landsbygden, är föremål för omsorg från hushållningssällskapens sida, vilka på detta område hava ett rikt fält för sin verksamhet. Vad särskilt beträffar uppförandet av ändamålsenliga ekonomibyggnader, torde sålunda icke så litet ha utträttats av de av sällskapen anställda jordbrukskonsulenterna, vilkas arbete i detta avseende förtjänar att ytterligare utvecklas. Därtill kommer, att, enligt vad utskottet har sig bekant, i vissa län finnas anställda särskilda byggnadskonsulenter, vilka kostnadsfritt ha att tillhandagå innehavarna av smärre jordbruk med byggnadsritningar och kostnadsförslag. Även privata sammanslutningar bland jordbrukarna ha träffat anstalter av liknande slag. Nämnas bör kanske slutligen, att en intresserad verksamhet på här ifrågavarande område även kan förväntas av den nyligen bildade föreningen för hembygdsvård.

Det framgår sålunda, att krafter redan äro i rörelse för lösande av landsbygdens byggnadsfråga. Det naturliga synes vara, att de initiativ, som på frivillighetens väg tagits, få tid att verka. Det torde ej vara för djärvt att antaga, att särskilt länens hushållningssällskap skola finna angeläget vara att ägna ett allt kraftigare arbete åt upphjälpande av landsbygdens byggnadsförhållanden, och att goda resultat härav kunna motses. Under sådana omständigheter synas utskottet alla skäl tala för, att resultatet av det arbete, som nu bedrivs, avvaktas, innan vittutseende åtgärder av det slag, som motionärerna föreslagit, tillgripas.

Med anledning av vad sålunda ovan anförts, får utskottet hemställa,

Andra kammrens andra tillfälliga utskotts utlåtande Nr 7.

att förevarande motion icke måtte till någon andra kammarens åtgärd föranleda.

Stockholm den 5 mars 1920.

På utskottets vägnar:

E. MOBERGER.

Närvarande vid förevarande ärendes slutbehandling: herrar *Moberger, Sjögren, Isaksson, Fast, Larsson* i Kroken, *Hedvall, Svedberg, Hellberg, Schill* och *Johanson* i Hallagården.
